

Der er ikke een sandhed om kunst.
 Det, jeg skriver den ene dag er noget v as den n este.
Det her, blev skrevet f erdigt i g ar.

Vi tilskuere h orer til en lille gruppe, der ops oger udstillinger, og d er kommer vi for at blive "r ort" dvs. lade os ber re/p virke af billeder.

Vi h orer ogs a til en gruppe, der har let ved at se og omtale verden i billeder. Vi beskriver ubesv eret en situation med en omskrivning:
 Uredt frisure" ligner et fors mt gravsted" eller "en m agerede".

Jeg skulle alts a  bne ballet her, og vil ikke tolke p  andres ting, og jeg h enger ikke selv p  nogle v egge bl.a. fordi jeg intet har lavet i 4-5  r.

Mit bidrag til udstillingen bliver s a i stedet til en r ekke Titler –uden billeder.

Jeg vil nu knytte bem erkninger til nogle af disse "imagin ere" billeder.
(Det er billeder vel egentlig altid ?)

Oph engningen er tilf eldig – med overkant eller underkant, det er lige meget.
 Men - lidt kant skulle der da gerne v ere.

Titel 1. HEST P  F RSTE R EKKE:

En mand sidder med sin hest i biografen og ser Morten Korch: "De R de Heste", og hans sidemand siger: "Du har din hest med ?" –

"Ja, nu havde den jo l est bogen, og den er nysgerrig".

Hesten var skuffet, der var ikke noget nyt. - Men den kunne da se, hvordan de havde lavet filmen, og det var ikke s rlig sp endende.

Det er det samme med billeder og anden kunst – vi skal v ere nysgerrige og der skal v ere noget nyt at opleve - hver gang.

Og p  forh and skal man ikke have at vide, hvad det handler om og hvad andre mener.

Titel 2. KEJSERENS NYE KL EDER:

Billedet viser en gave i smuk indpakning.

Malere har overraskende sv ert ved at turde sige noget om det, de laver eller hvad de mener med det. Man omg erder sig med g defuld tavshed.

Tavsheden "li' som l fter" det hele. Uha - det er s  dybt og alvorligt.

M ske er pakken tom og det er blot p en indpakning ?

Titel 03. ABE PR OVER AT G  P  TO BEN:

Nysgerrighed, kreativitet og fantasi er vigtig og de h enger t et sammen.

Hvis mennesket - som andre skabninger – af "natur" ikke var nysgerrigt og ikke stillede spørgsmål, havde vi som aber ikke flyttet os et Gepardspring ud af stedet nede i Centralafrika.

De, der er kreative, kan ikke lade være med at stille spørgsmål om situationer, reaktionsmønstre, årsager til mod- og medgang og alt:
Kan det her ikke gøres bedre og anderledes ? Det kunne være sjovt at prøve !

Titel 4. BARNETEGNING FRA KØLESKABSLÅGEN:

Børn få ros, når de ikke maler "uden for". De lærer at lave husflid og pænhed. Det er godt til strikketøj i fremtiden.

Mange både børn og voksne kunne med Blachmanns ord have godt af et ordentligt los i røven og lære at hænge deres billeder.

Men – nej, det "artige barn" kæmper for ikke at male uden for strengen – ikke at bryde konformiteten. Og det høster det anerkendelse for fra dets voksne omgivelser.

Børnene får kvalt fantasien.

Uden fantasi kan nysgerrigheden ikke komme ud af stedet.

Uden fantasi sker der ingen kreativitet.

Uden fantasi kan man ikke aflæse (i hvert fald nutidig) kunst.

Uden fantasi går verden i stå.

Så ungerne og vi andre, museer og kunstnere skal altså have et los i røven, hvis vi vil videre..

Det her det påstår jeg fordi:

Meget af det, der hænger rundt omkring ligner veltilplantede akvarier - uden fisk, stillestående, intetsigende, nydeligt og pænt, men kedeligt, uden liv og nerve, bevægelser, snavs på bunden, streger og spændinger, personer og billedelementer med attituder. Men billederne er da pæne nok og der er ikke malet udenfor.

Titel 5. ADAGIO:

På billedet står der bare: Luk øjnene.

Musik, malerier og alt i den skuffe er unaturlige begreber. Der er ingen specifikke sanser knyttet til oplevelsen. Kun kan hårene i heldige situationer rejse sig på ryggen. Musikken og kunsten afspejler intet naturligt forekommende og skal ikke forsøge at ligne natur.

Hvad er en smuk Adagio?

Adagioen er en ren rolig sansning, der ikke findes i andet end i musikken selv.

Men altså ikke noget med nogen titel. "Måneskinssonaten" eller "De fire årstider", så er vi allerede bragt i visuel uføre - men det sælger godt.

Vi beskriver ofte et billede som musik og omvendt musik som et maleri. Men så er vi jo egentlig lige vidt.?

Vi tror, vi kan forklare det ene uforklarlige med noget andet uforklarligt.
Det er ren religion.

Titel 6. STORM.P:

En tegning af en mand med en pensel.

Når man nu ikke kan sige det med ord, hvordan skal man så få lært at fremstille kunst.
Der har Storm –P; - om nogen en kreativ person, der vendte alt på hovedet -, sagt: ” at hvis man vidste, hvordan man lavede kunst, så var det ingen kunst”

Titel 7. THAT´S THE QUESTION:

En musiker ved noderne, men med hænderne på ryggen.

Afdøde violinist Iszac Stern har sagt:

Det er vigtigere at forstå ”**hvorfor**” man spiller end ”**hvordan**” man spiller.

Hvis alle gjorde sig den ulejlighed at spørge, **hvorfor?** når det gjaldt kunsten i al almindelighed, ville man nå længere end ved blot at arbejde med at lære **hvordan**.

Titel 8. ZIGEUNERPIGE MED TÅRE:

Man bliver rørt og man ved hvorfor.

Når man i kunst bliver ”rørt ved” uden at vide hvorfor, løfter man paraderne.

Hvad gør det ved mig? - Det er vigtigt at tage imod og det er derfor, vi er her på en udstilling.

Titel 9. CENSURERET TEGNING: (det står der)

Hvad har en tegning dog, der kan true sikkerheden ?

Mon det er politiet, der har gjort det?

Der er i hvert fald lagt et sort slør ned over billedet.

Titel 10. JEG ER ALENE:

Det står der på lærredet.

Eet maleri alene på væggen er meget alene og tavst måske. Det skal have nogen at tale med. Skal vi kende kunstneren og den kontekst, værket er lavet i ?

Ja, det er vigtigt at vide hvordan hans/hendes andre produkter ser ud. Det kunne fremme forståelsen og være rart at se hele familien af malerisøskende, så man kunne vænne sig til det, de sagde.

Og på museerne er ”gammel” kunst blevet til kunsthistorie. Konteksten fra samtiden er væk.

Titel 11. LIDENSKAB:

En æske med kunstnerens - svedeklud.

I forbindelse med en ærlig kreativ proces/ tanke opstår der en fryd, tilfredshedsfølelse,

henførthed eller hvad den skal kaldes.

10 min inde i en croquis-tegnings- aften er der en dyb vejrtrækning i lokalet, og alle er i den samme kadence. Man har transcenderet sig - som Peter Bastian har beskrevet om musikken – til en anden/højere bevidsthedstilstand.

Det er en fed og høj fornemmelse og derfor bliver mange amatører bidt af kreativiteten; i det her tilfælde af at lave billeder. Det kan blive en passion og det skal det også være.

Er henførtheden så synlig i værket.? Kan man høre det tunge åndedrag på billedet eller se det på lerpotten? Og er det dét man som beskuer fornemmer og vil betale penge for? Nej - det er ikke nok, man synes det er dejligt at male.

Kunstneren bør ikke forsøge blot at sælge sin egen passion eller (undskyld billedet) orgasme. Den skal man holde for sig selv. Den er intet værd for andre. Og det er ikke den, der får "kunsten til at stige".

Jeg bliver i metaforen når jeg ikke desto mindre påstår, at henførtheden er nødvendig (men altså ikke nok) for at befrugte kunstværket med liv og nerve, og det er det, det hele handler om.

At der trods alt i stor stil sælges og laves "værker" uden begejstring og egentlig henførthed synes jeg fremgår af de mange "kloner" jeg møder. Jeg kan fristes til at kalde det "reagensglaskunst" - befrugtning uden begejstring.

Titel 12. SELVPORTRÆT:

Et nonfigurativt billede der alligevel "ligner" sin sin maler.

Er det virkelig færdigt, og hvornår blev det det ?

På et tidspunkt - efter lang tids kamp måske – indtræffer der en stund, hvor maleren siger: "Så, nu er den der". Billedet er måske oven i købet "grimt".

På dét tidspunkt tror jeg, at billedets sjæl og nerve er kommet i samklang med malerens dybere, ukendte grundstemning eller karaktertræk. Det er fordi den analytiske hjernehalvdel har været koblet fra.

Det kan være ens "skyggesider" (Jung'ske) man her har sagt go'da' til.

Alle de fortrængte gode/dårlige egenskaber, man slæber rundt på er kommet frem.

Velkommen altsammen.

Kunsten "åbner op" for "God anderledeshed" der er et filosofisk begreb som Thomas Ziehe har defineret: Der åbnes i kunsten til den verden uden for een og inde i en selv, som man af bekvemmelighed har værnet sig imod, men egentlig godt kan kende. Den får en ud af skabet.

Titel 13. DET UFULDENDTE eller MIN SYGE MOSTER:

Hvis det før omtalte *sandhedens øjeblik* udebliver, skal man måske som kunstner opgive sin syge moster: Det kunne være et erindringsportræt af den gamle kone, der ikke lykkes.

Men, så var det at maleren havde hørt om en god idè: "Kill your darling".

Med en bred pensel malede han hovedet over og "så var den der".

Det tilbageblevne på det ufuldendte maleri er det baggrundsinteriør, han undervejs malede, medens han tænkte på sin gamle moster. Og de tunge, cerutbrune gardiner blev indbegrebet af den gamle darling, og hun er oven i købet ikke engang med på billedet. - Det blev kunst.

Titel 14. EN FJERNSYNSSKÆRM:

Tilstræbelserne i Impressionismen og Guldalderen om at fremstille lyset i et fladt billede har forlængst båret frugt. Det behøver vi ikke forsøge mere.
Skærmen sender alt det lys ud man kan forlange. Her kan oliemaling godt gå hjem og lægge sig (og især akrylmaling).

I nutidskunsten er der også mindre og mindre klassisk *maleri*.
Samtidskunstværker er nu næsten altid nogle akrylplader eller andet skrammel med ledning i.

TV-skærmen i dag viser os hele vores **verden, næsten som om vi befandt os i den**, og billedsproget er på nogle områder i færd med at udkonkurrere det verbale.
Jeg havde godt nok en anelse om at evolutionen ikke var helt slut.

I dag er tid og afstand så godt som ophævet og to døvstumme på hver sin side af kloden kan inden for få minutter udveksle deres erfaringer.

Malerier på nettet må blive det store hitt i fremtiden.

Man kan til den tid ganske enkelt down-loade *Mona Lisa i pink* til fladskærmen over den blå sofa.

I det aktuelle møbelhus og supermarked kan man dog stadig købe *rigtige* malerier lavet af mennesker.

Ellers kan de altid skaffes hjem i den farve man vil ha`, efter en farveprøve.

Titel 15. KLAVERSONATE:

Noder som collage.

Noderne kan spilles fuldstændig korrekt og lige som der står.

Men der skal en stor pianist/*kunstner* til at løfte tonerne op over noderne til det, vi sanser som musik/*kunst*.

AFSLUTNING:

Det var nogle af mine associationer ved tanker om billeder, så nu skal vi se udstilling.
Håber det må lykkes os at "høre musikken" et eller andet sted ----**for den er der**.

God fornøjelse.

Jens Ebdrup, Skærtorsdag 2009